

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/55/WE

z dnia 26 maja 2008 r.

w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93 i 94,

uwzględniając wnioszek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy sporządzić jej wersję ujednoliczoną.

(2) Fakt, iż przepisy prawa krajowego odnoszące się do odzyskiwania wierzytelności są stosowane jedynie na terytorium danego państwa, jest sam w sobie przeszkodą w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Sytuacja ta uniemożliwia pełne i rzetelne stosowanie zasad wspólnotowych, szczególnie w zakresie wspólnej polityki rolnej, oraz ułatwia nadużycia finansowe.

(3) Należy odpowiedzieć na zagrożenia dla interesów finansowych Wspólnoty i państw członkowskich oraz dla rynku wewnętrznego wynikające z nadużyć finansowych, aby w lepszy sposób zapewnić jego konkurencyjność i neutralność fiskalną.

(4) Niezbędne jest zatem przyjęcie wspólnych zasad w sprawie pomocy wzajemnej przy odzyskiwaniu wierzytelności.

(5) Reguły te powinny być stosowane do odzyskiwania wierzytelności wynikających z różnych środków, które są częścią systemu całkowitego lub częściowego finansowania Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej i Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich, do dochodzenia opłat wyrównawczych i innych opłat, opłat przy przywozie i wywozie, podatku od wartości dodanej, akcyzy zharmonizowanej (od przetworzonego tytoniu, od alkoholu i napojów alkoholowych oraz od olejów mineralnych), a także podatków od dochodu i kapitału oraz podatków od składek ubezpieczeniowych. Powinny one również stosować się do dochodzenia odsetek, kar i grzywien administracyjnych, z wyłączeniem sankcji karnych, oraz kosztów towarzyszących takim roszczeniom.

(6) Wzajemna pomoc powinna składać się z następujących elementów: organ współpracujący musi z jednej strony dostarczyć organowi wnioskującemu informacje, których ten potrzebuje w celu odzyskania wierzytelności powstających w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, oraz powiadomić dłużnika o wszystkich instrumentach odnoszących się do takich wierzytelności pochodzących z tego państwa członkowskiego, a z drugiej strony organ współpracujący musi, na prośbę organu wnioskującego, przystąpić do odzyskiwania wierzytelności powstałych w państwie członkowskim, w którym ten ma siedzibę.

(7) Te różne formy pomocy powinny być zapewnione przez organ współpracujący zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 93 z 27.4.2007, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 19.3.1976, s. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona aktem przystąpienia z 2003 r. Pierwotny tytuł dyrektywy brzmiał „dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat wyrównawczych i opłat celnych”. Tytuł ten został zmieniony dyrektywą 79/1071/EWG (Dz.U. L 331 z 27.12.1979, s. 10), dyrektywą 92/12/EWG (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1) oraz dyrektywą 2001/44/WE (Dz.U. L 175 z 28.6.2001, s. 17).

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I części A i B.

- (8) Konieczne jest określenie warunków, na jakich organ wnioskujący zwraca się o pomoc, a także ściśle wskazanie okoliczności, w których organ współpracujący może odmówić udzielenia pomocy.
- (9) W celu umożliwienia efektywniejszego i skuteczniejszego odzyskiwania wierzytelności, o które wnioskowano, tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję wierzytelności powinien z zasady być traktowany jak tytuł wykonawczy państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący.
- (10) Kiedy organ współpracujący ma przystąpić do odzyskiwania wierzytelności w imieniu organu wnioskującego, powinien – jeśli przepisy obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, na to pozwalają oraz za zgodą organu wnioskującego – być w stanie przyznać dłużnikowi czas na spłatenie należności albo zezwolić na spłatę w ratach. Ewentualne odsetki od takich ułatwień spłaty powinny zostać przekazane do państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.
- (11) Na uzasadniony wniosek organu wnioskującego organ współpracujący powinien również być w stanie, na tyle, na ile przepisy obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę, na to pozwalają, podjąć środki zabezpieczające w celu zapewnienia odzyskania wierzytelności powstałych we wnioskującym państwie członkowskim. Takie wierzytelności nie muszą jednak korzystać z przywilejów przyznawanych podobnym wierzytelnościom w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ współpracujący.
- (12) Możliwe jest, że w trakcie procedury odzyskiwania wierzytelności w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ współpracujący, wierzytelność albo tytuł wykonawczy wydany w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, zostały zaskarżone przez osobę zainteresowaną. W takich przypadkach należy przyjąć, że taka osoba musi wnieść sprawę przed właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, oraz że organ współpracujący musi zawiesić rozpoczęte przez niego postępowanie egzekucyjne do czasu wydania decyzji przez ten właściwy organ, chyba że organ wnioskujący zażąda inaczej.
- (13) Należy przyjąć, że dokumenty i informacje przekazane w trybie wzajemnej pomocy w sprawie odzyskania wierzytelności nie mogą być użyte do innych celów.
- (14) Wykorzystanie wzajemnej pomocy w odzyskaniu wierzytelności nie może być oparte, poza przypadkami wyjątkowymi, na korzyściach finansowych lub procencie od uzyskanych wyników, lecz państwa członkowskie powinny być w stanie uzgodnić zasady zwrotu kosztów, gdy odzyskanie wierzytelności stwarza szczególne problemy.
- (15) Niniejsza dyrektywa nie powinna powodować zawężenia wzajemnej pomocy między poszczególnymi państwami członkowskimi w ramach dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub ustaleń.
- (16) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte w sposób zgodny z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (17) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część C,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia reguły mające być częścią przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w celu zapewnienia w każdym państwie członkowskim odzyskiwania wierzytelności określonych w art. 2, a które powstają w innym państwie członkowskim.

Artykuł 2

Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich wierzytelności związanych z:

- refundacjami, interwencjami i innymi środkami stanowiącymi część całościowego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w tym z sumami do pobrania w związku z tymi działaniami;
- opłatami i innymi obciążeniami przewidzianymi w ramach wspólnej organizacji rynku dla sektora cukrowego;
- należnościami przywozowymi;
- należnościami wywozowymi;
- podatkiem od wartości dodanej;
- akcyzą od:
  - przetworzonego tytoniu;
  - alkoholu i napojów alkoholowych;
  - olejów mineralnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

g) podatkami od dochodu i kapitału;

6) „podatki od składek ubezpieczeniowych” oznaczają:

h) podatkami od składek ubezpieczeniowych;

a) w Belgii: (i) taxe annuelle sur les contrats d'assurance;

i) odsetkami, karami i grzywnami administracyjnymi oraz kosztami ubocznymi wierzytelności określonych w lit. a)–h), z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym przewidzianych przez prawo obowiązujące w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący.

(ii) jaarlijkske taks op de verzekeringscontracten;

b) w Danii: (i) afgift af lystfartøjsforsikringer;

(ii) afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.;

Niniejszą dyrektywę stosuje się również do wierzytelności związanych z podatkami identycznymi lub analogicznymi do podatków od składek ubezpieczeniowych określonych w art. 3 pkt 6), które je uzupełniają lub zastępują. Właściwe organy państwa członkowskich powiadamiają się wzajemnie oraz powiadamiają Komisję o datach wejścia w życie takich podatków.

(iii) stempelafgift af forsikringspræmier;

c) w Niemczech: (i) Versicherungssteuer;

(ii) Feuerschutzsteuer;

d) w Grecji: (i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε);

(ii) Τέλη Χαρτοσήμου;

Artykuł 3

Dla celów niniejszej dyrektywy:

1) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ państwa członkowskiego, który wystawia wniosek o udzielenie pomocy dotyczący wierzytelności określonej w art. 2;

e) w Hiszpanii: Impuesto sobre las primas de seguros;

2) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ państwa członkowskiego, do którego skierowany jest wniosek o udzielenie pomocy;

f) we Francji: taxe sure les conventions d'assurances;

g) w Irlandii: levy on insurance premiums;

3) „należności przywozowe” oznaczają cła i opłaty o skutku równoważnym w przywozie oraz opłaty przywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej lub w przepisach szczególnych mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych;

h) we Włoszech: imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216;

i) w Luksemburgu: (i) impôt sur les assurances;

(ii) impôt dans l'intérêt du service d'incendie;

4) „należności wywozowe” oznaczają cła i opłaty o skutku równoważnym w wywozie oraz opłaty wywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej lub w przepisach szczególnych mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych;

j) na Malcie: taxxa fuq dokumenti u trasferimenti;

k) w Niderlandach: assurantielasting;

5) „podatki od dochodu i kapitału” oznaczają podatki wymienione w art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych⁽¹⁾, w związku z art. 1 ust. 4 tej dyrektywy;

l) w Austrii: (i) Versicherungssteuer;

(ii) Feuerschutzsteuer;

m) w Portugalii: imposto de selo sobre os premios de seguros;

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, s. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/98/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 129).

- n) w Słowenii: (i) davek od prometa zavarovalnih poslov;
- (ii) požarna taksa;
- o) w Finlandii: (i) eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier;
- (ii) palosuojelumaksu/brandskyddsavgift;
- p) w Zjednoczonym Królestwie: insurance premium tax (IPT).

Artykuł 4

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza wszelkie informacje, które są użyteczne dla organu wnioskującego w odzyskiwaniu wierzytelności.

W celu zdobycia tych informacji organ współpracujący korzysta z uprawnień przewidzianych w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych stosowanych do odzyskiwania podobnych wierzytelności powstałych w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę.

2. Wniosek o udzielenie informacji wskazuje nazwisko i adres osoby, do której informacje się odnoszą, oraz wszelkie inne istotne informacje pomocne w jej identyfikacji, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp, a także rodzaj i wysokość wierzytelności stanowiącej przedmiot tego wniosku.

3. Organ współpracujący nie jest zobowiązany do dostarczenia informacji:

- a) których nie mógłby zdobyć do celów odzyskiwania podobnych wierzytelności powstałych w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę;
- b) które ujawniałyby tajemnice handlowe, przemysłowe lub zawodowe; lub
- c) których ujawnienie mogłoby zagrażać bezpieczeństwu albo porządkowi publicznemu państwa.

4. Organ współpracujący powiadamia organ wnioskujący o przyczynach odrzucenia wniosku o udzielenie informacji.

Artykuł 5

1. Organ współpracujący, na wniosek organu wnioskującego oraz zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi dotyczącymi podobnych powiadomień w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, powiadamia adresata o wszystkich instrumentach i decyzjach, także sądowych, wydanych w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, i dotyczących wierzytelności lub jej odzyskania.

2. Wniosek o powiadomienie wskazuje nazwisko i adres adresata oraz wszelkie inne istotne informacje pomocne w jego identyfikacji, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp, a także rodzaj i przedmiot instrumentu lub decyzji, o których należy powiadomić, a jeśli to konieczne, również nazwisko i adres dłużnika oraz wszelkie inne istotne informacje pomocne w jego identyfikacji, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp, a także wierzytelność, do której odnosi się instrument lub decyzja, oraz wszelkie inne użyteczne informacje.

3. Organ współpracujący bezzwłocznie informuje organ wnioskujący o działaniach podjętych w związku z jego wnioskiem o powiadomienie, a w szczególności o dniu, w jakim instrument lub decyzja zostały przekazane adresatowi.

Artykuł 6

Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi stosującymi się do odzyskiwania podobnych wierzytelności powstałych w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, przystępuje do odzyskiwania wierzytelności objętych tytułem wykonawczym.

W tym celu wszelkie wierzytelności, dla których wystawiony został wniosek o odzyskanie wierzytelności, traktowane są jak wierzytelności państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący, z wyjątkiem sytuacji, w których stosuje się art. 12.

Artykuł 7

1. Do wniosku o odzyskanie wierzytelności, który organ wnioskujący kieruje do organu współpracującego, dołącza się oryginał lub uwierzytelniony odpis tytułu wykonawczego wydanego w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, a także, stosownie do potrzeb, oryginał lub uwierzytelniony odpis innych dokumentów niezbędnych dla odzyskania wierzytelności.

2. Organ wnioskujący może zwracać się z wnioskiem o odzyskanie wierzytelności, dopiero gdy:

- a) wierzytelność lub tytuł wykonawczy nie są kwestionowane w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę, z wyjątkiem przypadków, gdy stosuje się art. 12 ust. 2 akapit drugi,
- b) zastosował w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, właściwe procedury odzyskania wierzytelności na podstawie tytułu określonego w ust. 1 i zastosowane środki nie prowadzą do pełnego zaspokojenia wierzytelności.

3. Wniosek o odzyskania wierzytelności zawiera:

- a) nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje pomocne w identyfikacji danej osoby i/lub strony trzeciej będącej w posiadaniu jej aktywów;
- b) nazwę, adres i wszelkie inne istotne informacje pomocne w identyfikacji organu wnioskującego;
- c) tytuł wykonawczy wydany przez państwo członkowskie, w którym ma siedzibę organ wnioskujący;
- d) charakter i kwotę wierzytelności, w tym kwotę zasadniczą, odsetki i wszelkie inne kary, grzywny i należne koszty określone w walutach państw członkowskich, w których siedziby mają oba organy;
- e) datę powiadomienia adresata przez organ wnioskujący i/lub przez organ współpracujący o wszczęciu egzekucji;
- f) datę, od której, oraz termin, w którym egzekucja jest możliwa zgodnie z prawem obowiązującym w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ wnioskujący;
- g) wszelkie inne istotne informacje.

Wniosek o odzyskanie wierzytelności zawiera również oświadczenie organu wnioskującego, potwierdzające, że warunki wymienione w ust. 2 zostały spełnione.

4. Gdy tylko organ wnioskujący otrzyma jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące sprawy, z którą związany jest wniosek o odzyskanie wierzytelności, przekazuje te informacje do organu współpracującego.

Artykuł 8

Tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję wierzytelności jest bezpośrednio uznawany i automatycznie traktowany jak tytuł wykonawczy państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma organ współpracujący.

Bez uszczerbku dla przepisów akapitu pierwszego oraz o ile to właściwe, i zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący, tytuł wykonawczy może zostać zatwierdzony lub uznany za tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję na terytorium tego państwa członkowskiego albo też może zostać uzupełniony lub zastąpiony takim tytułem.

Państwa członkowskie starają się dopełnić takiego zatwierdzenia, uznania, uzupełnienia lub zastąpienia w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o odzyskanie wierzytelności, z wyjątkiem przypadków określonych w akapicie czwartym. Nie mogą one odmówić dokonania takich czynności, jeśli tytuł wykonawczy jest prawidłowo sporządzony. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o powodach przedłużenia trzymiesięcznego terminu.

Jeżeli którakolwiek z tych czynności spowoduje zakwestionowanie wierzytelności lub tytułu wykonawczego wydanego przez organ wnioskujący, wówczas stosuje się art. 12.

Artykuł 9

1. Wierzytelności są zwracane w walucie państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący. Cała kwota wierzytelności odzyskanej przez organ współpracujący zostaje przez niego przekazana organowi wnioskującemu.

2. Organ współpracujący może, jeśli pozwalają na to przepisy ustawowe, wykonawcze lub praktyka administracyjna w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, i po konsultacji z organem wnioskującym, odroczyć dłużnikowi spłatę lub zezwolić na spłatę należności w ratach. Odsetki pobrane przez organ współpracujący w efekcie takiego odroczenia spłaty są również przekazywane państwu członkowskiemu, w którym siedzibę ma organ wnioskujący.

Od daty, z którą tytuł wykonawczy został bezpośrednio uznany zgodnie z art. 8 akapit pierwszy albo zatwierdzony, uznany, uzupełniony lub zastąpiony zgodnie z art. 8 akapit drugi, naliczane są odsetki za zwłokę w płatności zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i praktyką administracyjną w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ współpracujący, i one również zostają przekazane państwu członkowskiemu, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.

Artykuł 10

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 akapit drugi, wierzytelności, które podlegają odzyskaniu, nie muszą korzystać z przywilejów przyznawanych podobnym wierzytelnościom w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący.

Artykuł 11

Organ współpracujący bezzwłocznie powiadamia organ wnioskujący o czynnościach podjętych w sprawie wniosku o odzyskanie wierzytelności.

Artykuł 12

1. Jeżeli w trakcie postępowania egzekucyjnego wierzytelność lub tytuł wykonawczy wydany w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, zostają zaskarżone przez zainteresowaną stronę, strona ta wnosi sprawę do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, zgodnie z obowiązującymi tam przepisami. Organ wnioskujący powiadamia o tych czynnościach organ współpracujący. Również strona zainteresowana może powiadomić o tych czynnościach organ współpracujący.

2. Gdy tylko organ współpracujący otrzyma powiadomienie określone w ust. 1 albo od organu wnioskującego, albo od strony zainteresowanej, zawiesza postępowanie egzekucyjne do momentu decyzji właściwego organu, chyba że organ wnioskujący żąda inaczej, zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu. Jeżeli organ współpracujący uważa to za konieczne i z zastrzeżeniem przepisów art. 13, może on podjąć środki zabezpieczające w celu zapewnienia odzyskania wierzytelności, w zakresie, w jakim przepisy ustawowe lub wykonawcze obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę, pozwalają na takie czynności w przypadku podobnych wierzytelności.

Organ wnioskujący może, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, zwrócić się do organu współpracującego o odzyskanie zaskarżonej wierzytelności, o ile zezwalają na to odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyka administracyjna w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący. Jeżeli sprawa zostanie następnie rozstrzygnięta na korzyść dłużnika,

organ wnioskujący jest zobowiązany do zwrotu wszelkich wyegzekwowanych sum, wraz z należnym odszkodowaniem, zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ współpracujący.

3. W przypadku zaskarżenia środków egzekucyjnych podjętych w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ współpracujący, sprawa wnoszona jest do właściwego organu tego państwa członkowskiego zgodnie z jego przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

4. W przypadku gdy właściwym organem, do którego wniesiona została sprawa zgodnie z przepisami ust. 1, jest sąd powszechny lub administracyjny, decyzja tego sądu, o ile jest ona korzystna dla organu wnioskującego i umożliwia egzekucję wierzytelności w państwie członkowskim, w którym organ wnioskujący ma siedzibę, stanowi „tytuł wykonawczy” w rozumieniu art. 6, 7 i 8 i odzyskiwanie wierzytelności jest dokonywane na podstawie tej decyzji.

Artykuł 13

Na uzasadniony wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje środki zabezpieczające w celu zapewnienia odzyskania wierzytelności, w zakresie, w jakim pozwalają na to przepisy ustawowe lub wykonawcze obowiązujące w państwie członkowskim, w którym organ współpracujący ma siedzibę.

Dla wykonania akapitu pierwszego stosuje się, z niezbędnymi zmianami, art. 6, art. 7 ust. 1, 3 i 4, art. 8, 11, 12 oraz 14.

Artykuł 14

Organ współpracujący nie jest zobowiązany:

- a) do udzielenia pomocy przewidzianej w art. 6–13, jeżeli odzyskanie wierzytelności, z powodu sytuacji dłużnika, spowodowałoby poważne trudności gospodarcze lub społeczne w państwie członkowskim, w którym organ ten ma siedzibę, o ile pozwalają na to przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyki administracyjne w tym państwie przy podobnych wierzytelnościach krajowych;
- b) do udzielenia pomocy przewidzianej w art. 4–13, jeżeli pierwotny wniosek, zgodny z art. 4, 5 lub 6, odnosi się do wierzytelności starszych niż pięcioletnie, licząc od daty, gdy tytuł wykonawczy został wydany zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktykami administracyjnymi w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ wnioskujący, do daty wniosku. Jednak w przypadku gdy wierzytelność lub tytuł wykonawczy zostają zaskarżone, termin rozpoczyna biec od momentu, gdy państwo wnioskujące stwierdzi, że wierzytelność lub tytuł wykonawczy nie mogą zostać już dalej zaskarżone.

Organ współpracujący powiadamia organ wnioskujący o powodach odrzucenia wniosku o udzielenie pomocy. Tak uzasadniona odmowa zostaje również przekazana Komisji.

Artykuł 15

1. Kwestie dotyczące przedawnienia wierzycelności są regulowane wyłącznie ustawodawstwem obowiązującym w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.

2. Czynności mające na celu odzyskanie wierzycelności podjęte przez organ współpracujący stosownie do wniosku o udzielenie pomocy, które w przypadku podjęcia ich przez organ wnioskujący miałyby skutek zawieszający lub przerywający bieg terminu przedawnienia według przepisów obowiązujących w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, uważa się, jeśli chodzi o ten skutek, za podjęte w państwie wnioskującym.

Artykuł 16

Dokumenty i informacje przesłane do organu współpracującego w ramach stosowania niniejszej dyrektywy mogą być przekazane do wiadomości jedynie:

- a) osobie wymienionej we wniosku o udzielenie pomocy;
- b) osobom i organom odpowiedzialnym za odzyskiwanie wierzycelności i wyłącznie w tym celu;
- c) organom sądowym rozpatrującym sprawy dotyczące odzyskiwania wierzycelności.

Artykuł 17

Do wniosków o udzielenie pomocy, tytułów wykonawczych oraz innych załączonych dokumentów dołączane jest tłumaczenie na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący, z zastrzeżeniem prawa tego organu do powiadomienia o rezygnacji z takich tłumaczeń.

Artykuł 18

1. Organ współpracujący odzyskuje od danych osób i zachowuje wszelkie koszty związane z odzyskaniem wierzycelności, które ponosi, zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, stosującymi się do podobnych wierzycelności.

2. Państwa członkowskie zrzekają się wzajemnych zwrotów kosztów wynikających ze wzajemnej pomocy, którą świadczą, stosując niniejszą dyrektywę.

3. W przypadku gdy odzyskanie wierzycelności stwarza szczególne problemy, wiąże się z bardzo wysokimi kosztami lub ze zwalczaniem zorganizowanej przestępczości, organ wnioskujący i organ współpracujący mogą uzgodnić rodzaj zwrotu kosztów odpowiedni do danego przypadku.

4. Państwo członkowskie, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, pozostaje zobowiązane wobec państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ współpracujący, do zwrotu kosztów i wyrównania strat poniesionych w wyniku czynności uznanych za nieuzasadnione ze względu na istotę wierzycelności albo ważność tytułu wykonawczego wydanego przez organ wnioskujący.

Artykuł 19

Państwa członkowskie przekazują sobie wzajemnie wykaz organów upoważnionych do wystawiania lub otrzymywania wniosków o udzielenie pomocy.

Artykuł 20

1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Odzyskiwania Wierzycelności (zwany dalej „Komitetem”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 21

Komitet może rozpatrywać każdą kwestię związaną ze stosowaniem niniejszej dyrektywy przedstawioną przez swojego przewodniczącego, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego.

Artykuł 22

Zasady stosowania art. 4 ust. 2 i 4, art. 5 ust. 2 i 3, art. 7, 8, 9, 11, art. 12 ust. 1 i 2, art. 14, art. 18 ust. 3 i art. 24, a także zasady określania sposobów przekazywania powiadomień między organami oraz zasady wymiany, transferu odzyskanych sum i ustalania minimalnej kwoty wierzycelności dającej podstawę do wniosku o udzielenie pomocy, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

Artykuł 23

Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla świadczenia dalej idącej pomocy wzajemnej uzgodnionej przez państwa członkowskie dotąd lub w przyszłości, w ramach umów lub porozumień, łącznie z powiadomieniami o orzeczeniach sądowych i innych aktach.

Artykuł 24

Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o środkach przyjętych w celu stosowania niniejszej dyrektywy.

Komisja przekazuje te informacje innym państwom członkowskim.

Każde państwo członkowskie corocznie powiadamia Komisję o liczbie wniosków o informację, powiadomienie i odzyskanie wierzytelności wysłanych i otrzymanych każdego roku, o kwocie danych wierzytelności i o odzyskanych kwotach.

Komisja co dwa lata przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania tych przepisów i osiągniętych wyników.

Artykuł 25

Dyrektywa 76/308/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku I części A i B, traci moc, bez naruszania zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część C.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 2008 r.

W imieniu Rady
D. RUPEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

**Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany
(o których mowa w art. 25)**

Dyrektywa 76/308/EWG
(Dz.U. L 73 z 19.3.1976, s. 18)

Dyrektywa 79/1071/EWG
(Dz.U. L 331 z 27.12.1979, s. 10)

Dyrektywa 92/12/EWG
(Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1)

Wyłącznie art. 30a

Dyrektywa 92/108/EWG
(Dz.U. L 390 z 31.12.1992, s. 124)

Wyłącznie art. 1 pkt 9

Dyrektywa 2001/44/WE
(Dz.U. L 175 z 28.6.2001, s. 17)

CZĘŚĆ B

Nieuchylone akty zmieniające

Akt przystąpienia z 1979 r.

Akt przystąpienia z 1985 r.

Akt przystąpienia z 1994 r.

Akt przystąpienia z 2003 r.

CZĘŚĆ C

**Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego
(o których mowa w art. 25)**

Dyrektywa	Termin przeniesienia
76/308/EWG	1 stycznia 1978 r.
79/1071/EWG	1 stycznia 1981 r.
92/12/EWG	1 stycznia 1993 r. ⁽¹⁾
92/108/EWG	31 grudnia 1992 r.
2001/44/WE	30 czerwca 2002 r.

⁽¹⁾ W odniesieniu do art. 9 ust. 3 Królestwo Danii jest upoważnione do wprowadzenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymaganych do dostosowania się do tych przepisów najpóźniej do dnia 1 stycznia 1993 r.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Dyrektywa 76/308/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 zdanie wstępne litery a)–e)	Artykuł 2 akapit pierwszy litery a)–e)
Artykuł 2 zdanie wstępne lit. f) tiret pierwsze, drugie i trzecie	Artykuł 2 akapit pierwszy lit. f) pkt (i), (ii) i (iii)
Artykuł 2 zdanie wstępne lit. g)–i)	Artykuł 2 akapit pierwszy lit. g)–i)
Artykuł 3 akapit pierwszy tiret pierwsze do piątego	Artykuł 3 pkt 1)–5)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. a)	Artykuł 3 pkt 6) lit. l)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. b)	Artykuł 3 pkt 6) lit. a)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. c)	Artykuł 3 pkt 6) lit. c)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. d)	Artykuł 3 pkt 6) lit. b)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. e)	Artykuł 3 pkt 6) lit. e)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. f)	Artykuł 3 pkt 6) lit. d)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. g)	Artykuł 3 pkt 6) lit. f)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. h)	Artykuł 3 pkt 6) lit. o)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. i)	Artykuł 3 pkt 6) lit. h)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. j)	Artykuł 3 pkt 6) lit. g)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. k)	Artykuł 3 pkt 6) lit. i)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. l)	Artykuł 3 pkt 6) lit. k)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. m)	Artykuł 3 pkt 6) lit. m)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. n)	—
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. o)	Artykuł 3 pkt 6) lit. p)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. p)	Artykuł 3 pkt 6) lit. j)
Artykuł 3 tiret szóste akapit pierwszy lit. q)	Artykuł 3 pkt 6) lit. n)
Artykuł 3 tiret szóste akapit drugi	Artykuł 2 akapit drugi
Artykuły 4 i 5	Artykuły 4 i 5
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 6 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 1 i 2	Artykuł 7 ust. 1 i 2
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 7 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 7 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 5	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8 akapit pierwszy
Artykuł 8 ust. 2 akapity pierwszy, drugi i trzeci	Artykuł 8 akapity drugi, trzeci i czwarty

Dyrektywa 76/308/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuły 9–19	Artykuły 9–19
Artykuł 20 ust. 1 i 2	Artykuł 20 ust. 1 i 2
Artykuł 20 ust. 3	—
Artykuły 21, 22 i 23	Artykuły 21, 22 i 23
Artykuł 24	—
Artykuł 25 akapit pierwszy zdania pierwsze i drugie	Artykuł 24 akapity pierwszy i drugi
Artykuł 25 akapit drugi zdania pierwsze i drugie	Artykuł 24 akapity trzeci i czwarty
Artykuł 26	Artykuł 27
—	Załącznik I
—	Załącznik II